

ΜΗΧΑΛΗΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἡ δις, λ. 40, τρις ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΟΙ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ

παρακαλοῦνται νὰ πληρώσωσι τὰς ὀφειλομένας συνδρομάς των εἰς τὸν ἐν 'Αλεξανδρείᾳ ἀνταποκριτὴν ἡμῶν κ. 'Αριστομένην Συνοδιόν, ἢ ἐν ἐναντία περιπτώσει νὰ δηλώσωσιν ὅτι παύουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦνε συνδρομηταί. Ὁ κανὼν τοῦ φύλλου μας εἶνε **προπληρωμὴ ἢ τίποτε**, οὗ τὴν παρῶσιν μόνον ἐν Αἰγύπτῳ ἠνέχθημεν μέχρι τοῦδε ἕνεκα τῶν διαφόρων περιπετειῶν τῆς χώρας. Ἐκνοοῦμεν λοιπὸν μετὰ τὴν αἰσίαν ἀποκατάστασιν τῆς υγείας ν' ἀποκατασταθοῦν καὶ τὰ ἰδικὰ μας δικαιώματα.

'**Η Δεσφύθουσις**

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ μυθιστόρημα τοῦ 'Ιουλίου Κλαρετῆ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀντωνιάδου, Μπέκ (ὁδὸς Ἑρμοῦ) καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Νάκη (ὁδὸς Αἰόλου) ἀντὶ **1.80**.

'Εν τοῖς αὐτοῖς βιβλιοπωλείοις πωλοῦνται ἐπίσης καὶ οἱ **Κρητικοὶ Γάμοι** κατὰ φυλλάδια πρὸς **10** λεπτά ἕκαστον.

'Ἐσαύτως καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μας.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

'Επεθυμοῦμεν νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήμα-
τος, νὰ ὑποδείξωμεν τοὺς ἐνδεχομένους κινδύνους, νὰ ἐγ-
καρδιώσωμεν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, νὰ ἐξαγάγωμεν ἐκ τοῦ
βυθοῦ τὰ ἐπίβουλα τῆς Αὐστρίας δίκτυα, νὰ πολεμήσωμεν
τὴν ἐμπρηστικὴν πολιτικὴν τῆς Ρωσσίας, ἀλλ' ὁ ἐφιάλτης
τῆς ὑπουργικῆς μωροσοφίας πιεῖσι ἀνηλεῶς πᾶσαν τοῦ πνεύ-
ματος πρὸς τὰ ἐκτὸς γιγνόμενα τάσιν. Δέκα σχεδὸν ἔτη
καθ' ἃ δημοσιογραφοῦμεν, πλανώμενοι ἀπὸ ἐφημερίδος εἰς
ἐφημερίδα ὅπως διατηρήσωμεν ἀλώβητον τὴν ἐλευθερίαν
τῆς γραφίδος ἡμῶν καὶ ὅπως μὴ ἀνήκωμεν ἢ εἰς ἡμᾶς αὐ-
τοὺς καὶ τὸ ἔθνος, δέκα ἔτη καθ' ἃ παλαίωμεν κατὰ τῶν
κομματικῶν ὑπερβλασίων, οὐδέποτε ἠθρήθημεν τὴν ἀποθάρ-
ρυναι καὶ τὴν ἀπελπισίαν εἰς τὸ βῆθος τῆς καρδίης ἡμῶν
τοσοῦτον ἰσχυρὰν. Τὴν ἐπιούσαν αὐτὴν τοῦ ἐγγράφου τῆς
31 Μαρτίου ἐν ᾧ ὁ κ. Τρικούπης ἐκήρυττε καταστραφείταν
ἐς αἰὲ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν καὶ πᾶν αὐτῆς μέλλον, ἡμεῖς
εὔρομεν δυνάμιν ἐν ἡμῖν νὰ ἐπιτιμήσωμεν τὴν μωρὰν ταύ-

την ἀπελπισίαν, ἣν ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων μόνον ὁ
πόθος τῆς ἐξουσίας καθίστα τραγικὴν. Τὴν ἐπιούσαν τῆς
ἀποφράδος ἐκείνης ἡμέρας ἠδυνήθημεν νὰ εἰπωμεν εἰς τὴν
'Ἑλλάδα «ἐλπίζε» ἠδυνήθημεν νὰ ψελλίσωμεν τόνους ἐλ-
πίδος καὶ παρηγορίας ἀποβλέποντες κυρίως εἰς τὴν τότε ἀν-
τιπολίτευσιν. Σήμερον δὲ ἀπατηθέντες ἐπονειδίστως καὶ ἀ-
θέως ὑπὸ φατρίας μιαιωτάτων, δὲν ἔχομεν νὰ δώσωμεν εἰς
τὸ ἔθνος ἄλλο σύνθημα ἢ τὴν ἐκδίκησιν, τὴν παραδειγμα-
τικὴν ἐκδίκησιν κατὰ τῶν αἰσχροῶν ἀπαταιῶνων.

Εἰς τὸ σημεῖον ἐντάσεως ἐφθασεν ἡ σπεύδουσα ἀνατολικὴ
κρίσις πᾶσα ἡμέρα διατηρήσεως τοῦ παρόντος ὑπουργείου
εἶνε ἀφροσύνη καὶ ἀπώλεια ἐνὸς ἑαυτοῦ. Οὐδὲ μωρὸς, οὐδὲ
παράφρων, οὐδὲ σχολαστικὸς, οὐδὲ θεσιθῆρας, οὐδὲ ἀπατρις,
οὐδὲ μεσίτης, οὐδ' ἐγωῖστος, οὐδὲ μεσολογγίτης, οὐδὲ σπεν-
σεριστὴς ἔμεινεν οὐδεὶς, ἔχων πίστιν τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν
νόθον ἐπιστήμην καὶ τὴν βόακτητον νοημοσύνην τοῦ παρόν-
τος πρωθυπουργοῦ. Ἡ κωμωδία πρέπει νὰ λήξῃ διότι καὶ
ὁ καιρὸς τοῦ γέλωτος καὶ τῆς παντομίμας παρήλθε. Ἐάν
τότε καὶ πάλιν, ἐν ἄλλῃ εὐκαιρίᾳ, τὸ ἔθνος θελήσῃ νὰ γε-
λάσῃ ἐπὶ θυσίᾳ τῶν πολυτιμοτέρων αὐτοῦ συμφερόντων καὶ
νὰ προσκαλέσῃ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Ἰαπωνικὰ ἀνδρείκελα, ὁ κ.
Τρικούπης ἔσται ἔτοιμος πάντοτε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. Ἄλλ'
ἀπὸ σήμερον ἢ κυβέρνησις τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους εἶνε ἔρ-
γον ἀρκούντως σοβαρὸν καὶ ἐπίπονον, ὥστε νὰ ἐμπιστευ-
θῶμεν αὐτὴν εἰς χεῖρας ἀποδεδειγμένων μωροσόφων. Ἐν τῇ
κατ' ἐξοχὴν τῆς νοημοσύνης καὶ τῆς ἐλευθεροφροσύνης γῆ
εἶνε αἰσχος καὶ σολοικισμὸς ἢ ἐπικράτησις, ἔστω καὶ πρόσ-
καιρος, κακεντρεχοῦς λογιωπαιτισμοῦ καὶ φθονεῶς μικρονοίας.
'Εν ἡμέραις ὑψίστων ἐθνικῶν προβλημάτων, ἀπαιτούντων
τὴν μᾶλλον ἰσχυρὰν καὶ ἀπαθεστάτην ἐμπνευσιν, ἢ στενοκέ-
φαλος φατρία ἢ ἔχουσα ἀρχηγὸν τὸν πεισματωδέστερον νό-
νον τῆς ἑλληνικῆς καὶ ἀγγλικῆς φυλῆς, δὲν εἶνε προσωρι-
σμένη ἄλλο τι νὰ πράξῃ ἢ νὰ ἐξωθήσῃ τὴν κωμωδίαν μέ-
χρις ἀνυπολογίστων καὶ ἀνεπανορθώτων ἐθνικῶν συμφορῶν.

Φρίττοντες ἀναπαριστῶμεν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ποῖος κλύ-
δων συγχύσεως καὶ ζάλης καὶ παραφωνίας ἐκορυφώθη σή-
μερον ἐντὸς τοῦ κρανίου τοῦ ἡμετέρου πρωθυπουργοῦ ἐνώ-
πιον τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀγγελμάτων. Καὶ καλῶς ἐ-
χόντων τῶν πραγμάτων, δὲν εἶνε τοιαύτη κεφαλὴ, ὥστε
νὰ ἦνε προφυλαγμένη ἀπὸ τοῦ βορρᾶ καὶ τοῦ νότου καὶ
ὄλων τῶν ἀνέμων, ὑφ' ὧν φυσιοῦται τρικυμιωδῶς δις ἢ τρις
τῆς ἡμέρας. Πολλῶ μᾶλλον σήμερον, ὅτε ἢ κατὰκραυγὴ

της κοινής γνώμης θεωρείται παρ' αυτού ως δεινή ἀχαριστία κοινωνίας, μη δυναμένης να ἐνοήση τὰ γιγαντιαία αὐτοῦ σχέδια, τὰ ὅποια ἀρέται ἐξ ἀγγλικῶν καζαριῶν, πολλῶ μᾶλλον, λέγομεν, σήμερα, εἰς ὑπόπτος, ὁ πρωθυπουργός, ἐλάττω τινος διαταραξέως, ὑπερτερούσης πᾶν ὅτι μέχρι σήμεραν εἶδομεν τραγελαφικὸν καὶ δλέθριον. Φανταζόμεθα αὐτὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν πνεύματα τὰ μένεα ἐνεκα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν δυσχερειῶν, αἵτινες, ἐξήγαγον αὐτὸν ἐκ τῆς μονοτονίας ἀπολαύσεως τοῦ μεταφράζων καὶ διέρρηξαν ἀποτόμως τὴν σειράν ἐπιπερδῶν τινῶν ἐπιχειρήσεων, ἄλλοτε δὲ πάλιν ζνευροπολοῦντα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν μετ' ὅξιος περιτὴν ὄσφυν τῆς τύχης καὶ τὰ ἄθλα ἵππου τινος με βεβαιωμένους μύστακας, ὑπερδάντος, κατὰ τὴν δόξαν πάντας τοῦ προῦ αὐτοῦ. Παρὰ τῷ ἔθνεϊ δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἐμπιστοσύνη, δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἀνακούφισις πρὶν ἢ ἀπαρθεῖ ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τῶν τοσοῦτον κομικῶς καὶ δλεθρίως διαχειριζομένων αὐτῶν.

Ποῦ εἶνε ἡ Βουλὴ; ἀνάγκη νὰ σπύσῃ καὶ νὰ ἀποπτύσῃ δημοσίᾳ καὶ πανηγυρικῶς τὸ ἴδιον ἑαυτῆς δημιούργημα· ἀνάγκη νὰ ἀναλάβῃ ἐπὶ τέλους αὐτὴ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ δυνατοῦ γενέσθαι καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τοῦ λοιποῦ ὀλιγώτερον εἰς τοὺς βιβλιοφύλακας. Ἡ Βουλὴ εἶνε ὁ κατὰ δεύτερον λόγον ὑπεύθυνος τῶν ἀτασθαλιῶν τοῦ παρόντος ὑπουργείου· διὰ νὰ σώσῃ δὲ ἑαυτὴν καὶ τοὺς θεσμούς, πρέπει σοβαρῶς νὰ ἀναλάβῃ τὴν σωτηρίαν τῆς χώρας. Οὐχὶ πλέον μικροφιλοτιμίας καὶ χλιαρότητες καὶ ἀπερισκέψιαι καὶ σικιμαζίαι καὶ διαιρέσεις προσωπικαὶ καὶ παράλογοι. Μοιραίνοντες ἐφθάσαμεν ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τὴν δωδεκάτην ὁ ἀπὸ βορρᾶ χεῖμαρος θέλει ἐκχειλίσῃ κατὰ τῶν ὠραίων Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ οὐαὶ εἰς τοὺς ὑπαίτιους πάντες ἀπερισκέψιας καὶ βραδύτητος. Καὶ οἱ παῖδες αὐτοὶ συναισθάνονται σήμερον ὅτι χρόνος πρὸς πειράματα καὶ πρὸς ἀπώλειαν δὲν ὑπελείφθη. Δύο ἔτη παρήλθον ἀνωφελῶς διὰ τὴν ἐσὼ Ἑλλάδα καὶ ἐπιζημιῶς διὰ τὸν δοῦλον Ἑλληνισμόν. Τοσοῦτον ἀνεμορφώθη τὸ ἔθνος, ὥστε ἐπανῆλθεν ἐπὶ Τριχούπη εἰς κατὰ στασιν ἐμβρυογενοῦς· πρέπει καὶ πάλιν νὰ ἀρχίσωμεν ἐκ τῶν σπαργάνων. Ἡ Ἑλλάς ὁμοιάζει τὸν πίθον τῶν Δαναίδων, ὅστις ἀενάως πληροῦται καὶ πάντοτε εἶνε κενός, διότι ἀντὶ πολιτικῶν κυβερνώσιν ἐγγράμματοι πλαγγῶνες καὶ ἀντὶ κεφαλῶν πίθοι.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἄγαθὴ τύχη! Ἐπὶ τοῦ αὐλικῆς Διευθυντοῦ ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐρρήθη σκαιῶς, ἀδεξίως, ἀλλὰ εὐλικρινῶς καὶ μετὰ παρησίας δι' ἕνα αὐλικόν, τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως εἰς συζήτησιν καιρίαν διὰ τὸ ἔθνος. Τὸ μέγα γεγονός, τῆς προσκλήσεως τῆς Ρουμανίας ὑπὸ τοῦ Βίσμαρκ, ὅπως συμετάσχη τῆς αὐστρογερμανικῆς συμμαχίας, ἔφερεν εἰς τὸ μέσον τὴν ἀβυσσαλέαν ἀντίθεσιν τῆς στρατιωτικῆς διοργανώσεως τοῦ παραδουνακίου Βασιλείου, συμπληρώσαντος ἐσχάτως διὰ τοῦ Βέλγου στρατηγοῦ Βριακλῶν καὶ τὰ ὀχυρωματικὰ αὐτοῦ ἔργα, πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἀνοργάνωσιν τῆς Ἑλλάδος, αὐτὴ δὲ πάλιν ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀβυσσαλέωτερον χάος, τὸ ὑφιστάμενον μεταξὺ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν ὁ Κάρολος ἔσχεν ἐπὶ τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν ὁ Γεώργιος ἔσχεν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ τῆς συζητήσεως αὐτῆς ἐταράχθησαν μία ὑπουργικὴ ἐφημερίς καὶ ἐν αὐλικῶν ὄργανον. Καὶ ἐκεῖνη μὲν ἐζήτησε νὰ κατασκευάσῃ τὴν ἀπαισίαν γεννηθεῖσαν ἐπὶ τῆς κοινῆς

γνώμης ἐντύπωσιν καὶ τὴν μελαγχολικὴν σκέψιν εἰς τίνων χεῖρας περιέπεσεν ἡ δυστυχὴς Ἑλλάς δι' ἑνὸς λιβελλοῦ ἐναντίον τῆς Ρουμανίας, ἐξ ἐκείνων, οὓς ἐκτοξεύουν κατ' ἀλλήλων οἱ διατριβογράφοι τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων. Αὐτὸ δὲ πάλιν ἀνέλαβε νὰ ἐπιρρίψῃ ὅλα τὰ αἴτια τῆς ἑλληνικῆς κακοδαιμονίας εἰς τοὺς κοινοβουλευτικούς ἀνδρας καὶ τὸ ἔθνος, ὅπερ ὄχι μόνον ἀπ' ἑαυτοῦ περίεστη εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ ὅπερ τὸ φοβερώτερον ἐμπόδισε τὸν βασιλέα ἀπὸ τοῦ νὰ πράξῃ τὸ καλὸν ἐν τῷ τόπῳ. Παρὰ τοῦ αὐλικῆς διευθυντοῦ τοῦ ἐν λόγῳ φύλλου πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ βασιλεὺς εἶχε μεγάλα σχέδια κατὰ νοῦν νὰ ἐκτελέσῃ, ἀναδιοργανώσας στρατοῦ, σχηματισμούς ναυτικοῦ, διοικήσιν, ἰσορροπιᾶν προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ... τὸν ἠμποδίσαν οἱ κοινοβουλευτικοὶ ἀνδρες τῆς Ἑλλάδος· τοῦ ἔδωσαν τὰς χεῖρας· τὸν ἐκάρφωσαν ἐπὶ τοῦ θρόνου· καὶ τῷ εἶπον: ἐκεῖ, μὴ κινου· ἄφες ἡμᾶς νὰ καταστρέψωμεν τὴν Ἑλλάδα! Μὲ ὅλας δὲ τὰς παρακλήσεις ἐκείνου, ὥστε νὰ τοῦ λύσουν τὰς χεῖρας διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ σώσῃ τὸν τόπον, οἱ κοινοβουλευτικοὶ ἀνδρες καὶ μετ' αὐτῶν τὸ ἔθνος ὅλον, ἔμειναν ἀδυσώπητοι! Μάλιστα, μίαν φορὰν, κατὰ τὸ 1867, ἔτος σωτήριον τῆς Ἑλλάδος, ὅτε ἐκέρδισε μίαν Ρωσίδα νύμφην—τὴν βασιλίσσαν—καὶ ἔλασε διὰ τοῦ γάμου αὐτοῦ ἄλλην νύμφην—τὴν Κρήτην—κατώρθωσε νὰ θραύσῃ πρὸς στιγμὴν τὰ δεσμά του ὁ βασιλεὺς καὶ νὰ πεταχθῇ γυμναζῶν στρατὸν εἰς τὸ Μονομάτι, ἀλλ' οἱ κοινοβουλευτικοὶ ἀνδρες, φοβηθέντες μήπως ἀντὶ τῆς ἁγίας Σοφίας τὸ βασιλεῖον Ἀγῆμα κυριεύσῃ τὸ Σύνταγμα, εἶδαν κ' ἐπὶ τὴν ὄψιν τὸν φέρουν πίσω καὶ τὸν καρφώσαν πάλιν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀδρανῆ καὶ ἀκίνητον!

Ἔχομεν βασιλέα αἰχμάλωτον! Αὐτὴ τὴν ἀποκάλυψιν μᾶς ἔκαμε τὸ αὐλικὸν φύλλον! Διὰ τί προέβη εἰς αὐτὴν τώρα καὶ δὲν προέβη πρό πολλοῦ, ἂν κατ' ἐντολὴν προέβη εἰς αὐτὴν ἡ μόνον ἐξ οἰκείου αὐλικῆς πόνο, ἀγνωσμένον. Ὁ αἰχμάλωτος βασιλεὺς μακάριος ἀναπνεῖ τὰς δροσερὰς αὔρας τοῦ Φρεσδενοδρόφ, ἀναστρεφόμενος μεταξὺ τῶν ἔστεμμένων κεφαλῶν καὶ ἡγεμονικῶν ὑπάρξεων, διασκεδάζων, παίζων, νυχόμενος, κυνηγῶν, χαριτωλογῶν, καπνίζων, τρώγων, κοιμώμενος, ὀρχόμενος, λεμβοδρομῶν. Τί ἐδέεσε ὥστε νὰ τὸν ἐνθυμηθῇ αὐλικὸν τι φύλλον ἐν τηλεκαύτῃ μακαριότητι καὶ ν' ἀναμίξῃ τὸ ὄνομα του ἐν φλογερᾷ συζητήσει, ἂν ἔκαμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τίποτε ὁ Γεώργιος, ὅπως ἔκαμεν εἰς τὴν Ρουμανίαν τὸ πᾶν ὁ Κάρολος; Τοῦ αὐλικῆς κινήματος τὸ αἴτιον ἀγνωσμένον ἡμεῖς· ἀλλὰ τῶν πραγμάτων ἡ συζήτησις εἶνε καθῆκον ἡμῶν καὶ ταῦτα ἐννοοῦμεν νὰ ἐξηγήσωμεν. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ὁ βασιλεὺς μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας ἐπανέρχεται ἐκ τῆς τακτικῆς του κατ' ἔτος περιουσίας καὶ ὅτι ὁ αὐλικὸς δημοσιογράφος ἐζήτησε νὰ τοῦ ἀνοίξῃ δρόμον, ἂν καὶ ὅλοι οἱ δρόμοι ἦνε ἀνοικτοὶ καὶ οἱ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄγοντες καὶ οἱ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς τ' ἀνάκτορα ὀδηγοῦντες· διότι μακάριος δὲν εἶνε ὁ βασιλεὺς μόνον, μακάριος εἶνε καὶ ὁ λαός, ὅστις οὐδέποτε μετὰ τὴν εἰρηνικὴν Μεταπολίτευσιν ἐσκέφθη νὰ παρεμβάλῃ οὔτε μίαν πέτραν ἐν τῷ μέσῳ τῶν βασιλικῶν ὁδῶν.

Ἡμεῖς, συγκαταβαίνοντες νὰ συζητήσωμεν ἀκόμη καὶ μετ' αὐλικῶν ὄργανον, παραδεχόμεθα ὅτι ὁ βασιλεὺς **κωλύεται** ἀπὸ τοῦ νὰ πράξῃ τὸ ἀγαθόν, καὶ, συγκεκριμένως, κωλύεται νὰ προπαρασκευάσῃ πολεμικῶς τὴν Ἑλλάδα. Τίνι τρόπῳ κωλύεται; Ἐπὶ τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν του βεβαίως! Ἀλλὰ τότε ἰδοὺ μία νέα ἀποκάλυψις, εὐεργετικώτερα τῆς πρώτης, ἣν μᾶς κῶμει ἡ αὐλικὴ συνάδελφος. Ὅ,τι ἀπεδείχθη ὅτι ὑφίσταται ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας παρὰ τῶν ἐπιβεβλημένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς

Ρωσίας ὑπουργῶν Σοβολὲφ καὶ Καουμπάρ, οὓς δὲν δύναται ν' ἀπομακρύνῃ, ἂν καὶ δὲν ἀπολαμβάνουν τῆς ἐμπιστοσύνης του, καὶ ὧν ἀναγκάζεται νὰ ὑπακούῃ τὰ προστάγματα, ἂν καὶ ἐπὶ ψιλῶ τίτλῳ ἡγεμῶν αὐτὸς, ἐν τῇ αὐτῇ πρὸς τὸν ἡγεμὼνα τῆς Βουλγαρίας μοῖρα διατελεῖ καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀπέναντι τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ Τριχούπη καὶ Λομβάρδου, οὓς μὴ ἀπολαύοντας τῆς ἐμπιστοσύνης του ὄχι μόνον ν' ἀποπέμψῃ δὲν δύναται, ἀλλὰ καὶ ἀναγκάζεται νὰ ὑπακούῃ εἰς αὐτοὺς, κωλύοντας τὸν βασιλέα ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξασκῆσθῃ τὴν νόμιμον βασιλικὴν ἐξουσίαν του ἐπὶ καλῶ τοῦ τόπου. Καὶ ἰδοὺ περιελθόντες εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας, ἣν οἰκτεῖρει καὶ σκώπτει ἄλλο ὑπουργικὸν ὄργανον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἐξάραι τὴν εὐδαίμονα ἀνεξαρτησίαν τῆς ἡμετέρας Ἑλλάδος.

Ἄλλ' ἐν κατώτερος ὑπἄλληλος ἐμποδιζόμενος παρ' οἰσοδήκων προσώπων ἡ περιστατικῆς ὅπως ἐνεργήσῃ ἐλευθέρως ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἀναγκάζεται χάρις τῆς ἀξιοπρεπείας του νὰ παραιτηθῇ, ἐκτὸς ἐν τύχῃ νὰ εἶνε ἀνδράποδον λουφογλύφης, ποῖος βασιλεὺς; εἶνε ἐκεῖνος ὅστις βλέπων ἑαυτὸν συνεραμμένον σφιγκτὰ ἐν τῇ πορρῖρα του, ὡς τὸν Μπερτόλδον ἐν τῷ τριχίνῳ τᾶκκῳ τοῦ, καὶ ἔστερμημένον πάσης ἐλευθέρως ἐνεργείας, δὲν θὰ ὑψώσῃ τὸ σκῆπτρον κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ πολυμητίου ἢ ἐν ἀνάγκῃ δὲν θὰ προσκαλέσῃ τὸν λαόν του ἵνα λύσῃ τὰ ἄτιμα δεσμά του; Καὶ τί ἐπραττεῖ λοιπὸν ὡς τώρα ἀφοῦ, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐλικῆς φίλου του ἐκωλύετο νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ τοῦ τόπου ἐρ' οὐ ἐκλήθη νὰ βασιλεύσῃ, ἀρχηγός γιγνόμενος βασιλικῆς δυναστείας; Ἰδιώτευσεν; ἀλλὰ τότε δὲν ἦτο βασιλεὺς! Ἐβασίλευσεν; ἀλλὰ πῶς, ἀφοῦ ἦτο δεσμώτης; Περιωρίζετο λοιπὸν μὴδὲν νὰ πράττῃ, ἀλλ' ἄπλως νὰ εἰσπράττῃ; Καὶ εἶνε τοῦτο βασιλικόν, τὸ εἰσπράττειν; Αὐτὸ εἶνε τὸ βασιλεύειν, τὸ εἰσπράττειν; Διότι πλέον, ὄχι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ αὐλικῆς φύλλου, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὀδυνηρὰν ἐξομολόγησιν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, αὐτὴ, μόνον τὴν ἐλευθερίαν δὲν τοῦ ἀφῆραν οἱ δῆσαντες αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τοῦ θρόνου.

Ὡ! τὸν πτωχὸν, τὸν πτωχὸν ἐστεμμένον Προμηθεᾶ Δεσμῶτην! Ἐγνωρίζομεν εἰς τώρα βασιλεῖς αἰχμαλωτισθέντας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, βασιλεῖς αἰχμάλωτους ἐκστομίσαντας τὸ ὑπερήφανον ἐκεῖνο: τὸ πᾶν ἀπώλεσθη πλὴν τῆς τιμῆς, βασιλεῖς πολιορκηθέντας ἐν τοῖς ἀνακτόροις αὐτῶν καὶ μετρηφισμένους δραπετεύσαντας, βασιλεῖς αἰχμάλωτους, συλληθέντας, δικασθέντας καὶ κατατομηθέντας· ἀλλὰ βασιλεῖς αἰχμάλωτους ἐν πλήρει τῇ ἐνασκήσει τὰς Βασιλικῆς αὐτῶν Μεγαλειότητος, βασιλεῖς χειροδεσμίους μεστῆμα εἰς τὴν κεφαλὴν ἀπρόσβλητον καὶ σκῆπτρον ἀνὰ χεῖρας ἄθικτον, βασιλεῖς ἐλευθέρους; νὰ πράττωσι ὅ,τι ἔβουλον πλὴν τοῦ καλοῦ εἰς τὸν τόπον, βασιλεῖς τοιοῦτους χθὲς ἐπρόκειτο νὰ τοὺς ἴδωμεν ἀποκαλυπτομένους ἐν τῇ αὐλικῇ Ἐφημερίδι καὶ μὴ τὰ μὴ φιλοβασιλικὰ αἰσθήματά μας τοὺς ἐκκαλύσασμεν!

Ἐἶδετε ἐκεῖ τύχην! Νὰ ἔχωμεν βασιλέα ὑπὸ ἐνός καὶ μόνου κινούμενον πόθον, πῶς νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ, νὰ γυμνάσῃ αὐτὸν αὐτοπροσώπως, νὰ γενικεύσῃ τὴν χρῆσιν τῶν ὀπλων, νὰ καταρτίσῃ τὸν τόπον στρατιωτικῶς, νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ εἰς τὴν σύνταξιν πολεμικὴν, νὰ καταστήσῃ τὸν ἑλληνισμόν δυνάμιν, καὶ ἄμχ ἡ ὥρα σημάνη, τὴν δυνάμιν αὐτὴν νὰ τὴν διευθύνῃ αὐτοπροσώπως πρὸς τὴν κατάκτησιν τοῦ πεπρωμένου μέλλοντος, καὶ νὰ μὴ τὸν ἀφίσωμεν τὸν βασιλέα αὐτὸν νὰ ἐνεργήσῃ, ἀλλὰ νὰ τὸν βιάζωμεν ἄκοντα νὰ τρέπεται βίον

τρυφῆ; καὶ ἀμεριμνομερίμνη; βίον θεάτρων καὶ δεκελείας, βίον χορῶν καὶ ταξειδίων, βίον κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, τί κρίμα! τί κρίμα!

Καλιβάν

ΡΩΜΗΟΣ ΚΑΙ ΒΛΑΧΟΣ

Ἡ Ρωσία ἔχει τοὺς μηδενιστὰς, ἡ δὲ Ἑλλάς ὅλη κατήντησεν ἐν μέγα μηδενικόν.

Ὁ τύπος ὅλος, οἱ ἰδιῶται, ἐφώναζαν ὅτι προδιδοῦμεθα, ὅτι ἡ Ἑλλάς καταστρέφουσα τὸν στρατὸν τῆς, μὴ δημιουργοῦσα ναυτικόν, βυθιζομένη εἰς χρεῖν, ἐκμηδενίζεται, διαγράφεται ἐκ τῶν ζώντων ἐθνῶν· ἐπεκαλέσθησαν τὴν φιλοπατρίαν τῶν ἀρχόντων, ἐκέντησαν τὴν φιλοτιμίαν τῶν, ἠπειλῶσαν κάπως ὡς Κινέζοι ἐξηκολούθουν καὶ ἐξακολουθοῦσι ν' ἀκολασταίνωσι, καὶ διὰ τῆς ἀλαζονίας τῶν, τῆς ἐπιμονῆς τῶν, τῆς τυφλώσεως τῶν καταπροδίδουσι τὸ ἀτυχὲς ἔθνος, ἀξίον ἄλλως τῆς τύχης του, φαίνεται, ἂν κρῖνῃ τις ἐκ τοῦ φρονήματος καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν πλειόνων ἀντιπροσώπων του.

Βλέπεις, Ἕλλην, ποῦ σὲ κατήντησαν; Ἡ πατρίς σου, σὺ ὁ ἴδιος, θεωρεῖσε ὡς μηδὲν, οὐδεὶς οὐδαμῶς σὲ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν εἰς τοὺς διαφόρους σινδουασμούς, οἵτινες τεκταινοῦνται κατὰ τῆς Ἀνατολῆς, δηλ. κατὰ τῆς ὑπάρξεώς σου. Ἄκουσον Ρωμῆε, ὁ Βίσμαρκ προσκαλεῖ τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Βλαχίας, διὰ νὰ τὸν προτρέψῃ νὰ προσχωρήσῃ καὶ ἡ Ρωμανία εἰς τὴν συμμαχίαν, τὴν ὅποιαν αὐτὸς ἔκαμε, τὸν δὲ ἰδικόν σου πρωθυπουργὸν καὶ τὸν βασιλέα οὐδὲ τὸν λογαριάζει ἂν ὑπάρξῃ εἰς τὸν κόσμον. Θέλεις μεγαλειτέραν ἀπόδειξιν τῆς καταπτώσεως τῆς πατρίδος σου; Ὁ πρωθυπουργός σου ἔλεγεν ἄλλοτε, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει ἀνάγκην συμμαχίας μετὰ μεγάλης τινος δυνάμεως, καὶ τὰ ἔλεγεν αὐτὰ μετ' ἑσέ, ὥστε νὰ ἐνοήσῃς ὅτι τάχα, ἂν αὐτὸς γείνη πρωθυπουργός, εὐθὺς κάποια δύναμις θὰ προσφέρῃ τὴν συμμαχίαν τῆς, ἢ θὰ ζητήσῃ τὴν συμμαχίαν μας· Ποία εἶνε ἡ δύναμις αὕτη Ἑλληνες;

Μήπως ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας;...

Ὁ ἦρωσ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου, τὸν ὅποιον αἱ ἐφημερίδες σου κολακευτικῶς ἐπήνον, ἐπέρασεν ἕνα γύρο ὅλην τὴν Ἑλλάδα, χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ εἰς καμίαν παραλίαν τῆς· τὸσον σὲ ἐκτιμᾷ καὶ αὐτός! Ἐφοβήθη, φαίνεται, μήπως τὸ σοφὸν ὑπουργεῖόν σου θελήσῃ νὰ τὸν ἀπατήσῃ καὶ αὐτὸν μετὰ 100—150 στρατιώτας, κλείον εἰς τοὺς στρατώνας μυριάδας στρατοῦ! Παῖζε Λαύριον, Ἕλλην, πῶλεϊ οἰκόκεδα καὶ ντομάτα μίαν δραχμὴν· διότι μετ' ὀλίγον τὰ Λαύρια καὶ τὰ οἰκόκεδα δὲν θὰ ἀξίζουν ἕνα λεπτόν, καὶ μόνον ντομάτα θὰ πωλήσῃ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Βουλὴ λέγεται συγκαλουμένη τὴν 15 Ὀκτωβρίου. Ἡ Κυβέρνησις λέγεται πίπτουσα εἰς τὸ ζήτημα τοῦ προέδρου μετ' ἐννενηντα μόνον ψήφους. Ὁ βασιλεὺς λέγεται ἐρχόμενος εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Φιλαρέτου ἐν Μεγαρίδι ἔλαβεν ὅλην τὴν διάστασιν τοῦ κυβερνητικοῦ ζητήματος. Τὸ σύνθημα τοῦ πο-

λέμου ἦν τὸ δλέθριον καὶ ἀντικοινωνικὸν φορολογικὸν σύστημα. Ὁ ἀγὼν διεξήχθη σφοδρῶς. Οἱ ἐκλογεῖς δὲν ἔλεγον: Μαῦρο τοῦ Ἀλεξίου ἀλλὰ μαῦρο τοῦ Τρικούπη!

Πρώτη τιμὴ τοῦ μούστου ἐν τῇ Ἀττικῇ τῆς μπότσας ἐνονοῖται (δύο ὀκάδων) ἐκόπη εἰς τὰ 55 λεπτά. Ἀλλ' οἱ χωρικοὶ ἔκαμαν στάσιν, ἐνόουσαν νὰ φθάσῃ εἰς τὰ 75 καὶ ἴσως 80. Προσπιθεμένης καὶ τῆς φορολογίας, δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ προεικάσωμεν ὅτι καὶ ὁ ρητνίτης μας ἐντὸς ὀλίγου, χάρις εἰς τὴν μέριμναν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ὁμογενῶν, θὰ καταστῇ ποτὸν πολυτελεῖς.

Τί δὲν ἀνακαλύπτει αὐτὸς ὁ Κοσσανάκος! Ὅτι ξενοδόχοι καὶ χρυσοχόοι ἐταιρίας ἐποίησαν μετὰ λωποδυτῶν καὶ νυκτοκλεπτῶν. Γίνονται ἕνα οἱ ξενοδόχοι μὲ τοὺς κοτοκλέπτας, ἀγοράζουσι τὰς ὀρνίθας ὡς κλοπιμαίας εἰς ἐφθνήας τιμὰς, τὰς πωλοῦν ὅσον ἢ συνείδησις των τοὺς ἐπιτρέπει—καὶ εἶνε κερρακάζαντι ἢ συνείδησις τῶν ξενοδόχων—καὶ εἶτσι κάμνουν τὴν χρυσὴν τους τύχη. Ἀπαράλλακτα καὶ οἱ χρυσοχόοι ὠφελούονται ἀπὸ τοὺς κλέπτας χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν σκευῶν. Καταγγελία ἤδη ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. Διακοσίας κότας ἀνεκαλύφθη ὅτι εἰς Ἀθηναίους ξενοδόχος ἠγόρασεν ἐκ κλοπῆς.

Ἀφίκετο ἀπὸ τὰ Λουτρά Κύθου ὁ βουλευτὴς κ. Ζηνούπουλος, ὅπου ἔκαμε θεραπείαν ὑπερικοσάτημερον τῶν βρόγχων του· ἐπανήλθεν ὑγιῆς καὶ εὖ ἔχων.

Αὔριον δημοσιεύομεν *Θηβαῖδα* τοῦ Σουρῆ.

Ἐπὶ Τρικούπη ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὁ ἑλληνικὸς στρατός: θὰ προσονομασθῇ ὁ στρατὸς τῆς καλυμθῆρας τοῦ Σιλιάδου. Εἰς τὰ γυμνάσια χθὲς ἐν τοῖς Στύλοις ἐφιγούραρον δύο... κουροί. Ὁ εἰς αὐτῶν εἰς τὴν ἀριθμῶσιν εἶχε τὸν ἀριθμὸν δύο, ἀπαντῶν δὲ ἔλεγε: *τριάντα δύο!* Ἐβγιναν καὶ ἄλλα παρατράγωδα, ἕως ὅτου ὁ ἀξιωματικὸς, εἶδε κ' ἀπόειθε, καὶ τοὺς ἐξεχώρισεν ὡς λεπρούς.

Τὸ *Μέσος* τοῦ Σαρδοῦ ἐπέτυχε χθὲς ἀξιόλογα. Αἱ μεταγαλοπρεπεῖς καὶ ἐπιβλητικαὶ εἰκόνες του, αἱ συγκινούσαι καὶ διδάσκουσαι, καὶ ἡ ἐπιτυχὴς μετάφρασις συντέεινον πολὺ. Διεκρίθη ἡ κ. Σοφία, ὁ Δ. Ταβουλάρης, ὡς Ὁρσοῦ, ἀρχηγὸς τῶν Γουέλφων, καὶ ὁ κ. Σπῆκας, ὡς Ἰουγούρθου. Καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἀναλόγως: δὲν ὑστέρησαν. Ἐπαναλαμβάνεται σήμερον, καὶ ἀξίζει πολλάκις νὰ ἐπαναληφθῇ.

Καλλίστην ἐκλογὴν νομίζομεν τὴν τοῦ κ. *Χρήστου Τοπάλη*, διδάκτορος τῆς ἰατρικῆς, βοηθοῦ τοῦ Νοσοκομείου τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων. Ὁ κ. Τοπάλης, ἐκ Μακεδονίας, εἶνε ἐκ τῶν ἐργαζομένων μετὰ ζήλου ἐν τῇ ἐπιστήμῃ του νέων καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ διακριθῇ πολὺ ἐν τῇ θέσει του.

Μεταξὺ τῶν τριῶν πρωτευσάντων καὶ κριθέντων ἀξίων, ἐκ τῶν 13 ἐξετασθέντων ἵνα εἰσέλθωσιν ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ, διεκρίθη διὰ τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν του ὁ δεκαπενταετῆς νέος Κωνσταντῖνος Γουδέλης. Γνωστὸν ὅτι ἐρέτος αἱ ἐξετάσεις ἐγένοντο κατὰ τὸν νέον νόμον, καθ' ὃν οἱ ἐξεταζόμενοι εἶνε ἀπόφοιτοι τοῦ Γυμνασίου.

Αὔριον, 1ην Σεπτεμβρίου, εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον! ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ τοίχου τῆς Ὀδοῦ Σταδίου ἐσκανδαλίσει κόσμον πολὺν. Τί θὰ γίνῃ αὔριον ἀρά γε εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον καὶ προειδοποιεῖται τὸ δημόσιον; Τί δὲ συνέβαινε; Ἦτο μισθὸς τοιχοκόλλησις, τῆς ἄλλης μισθῆς καλυφθείσης ὑπὸ κἀνεὸς θεατρικοῦ προγράμματος καὶ ἀγγελουσίης ὅτι Νέον Παντοπωλεῖον ἀνοίγει αὔριον, 1 Σεπτεμβρίου, εἰς τὸ κακουργοδικεῖον.

Ἐν Πειραιεὶ οὐδεὶς προσεβλήθη χθὲς εἰς εὐλογίας, ἐνεβολιάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Διομήδους: 75 άτομα.

Ὁ ἐκ Πατρῶν πρὸ ἡμερῶν γράψας ἐν τῇ *N. Ἐφημερίδι* ὅτι οἱ ἐκείθεν ἀνταποκρίται τοῦ *Μη Χάρεσαι* ὑβρίζουσι τὴν πόλιν διεκτραγωδοῦντες τὸ φοβερὸν σημεῖον εἰς 8 ἄχθη ἢ δημοσία ἀσφάλεια, ἄς ἀναγνώσῃ τὰ ἐξῆς ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐκ τοῦ *Φορολογουμένου*, τῆς πρωτίστης πατρινῆς ἐφημερίδος διακριθείσης πάντοτε ἐπὶ ἀνεξαρτησίᾳ φρονήματος:

«Τίς ἐξ ἑμῶν δύναται νὰ δηλολογήσῃ ὅτι ζῶν ἐν Πάτραις *ἔχων ἠσφαλισμένην τὴν ζωὴν αὐτοῦ* καὶ οὐχὶ ἔρμαιον παντός ὅστις ἤθελε βουλήσῃ νὰ τὴν ἀφαιρέσῃ; τίς νέμεται τὴν παρουσίαν του ὡς κύριος καὶ ἰδιοκτῆτης; τίς ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας του γινώσκει ἂν θὰ ἐπανέλθῃ χωρὶς νὰ περιῦβρισθῇ καὶ ἀτιμασθῇ;»

Τί εἶνε αὐτὰ λοιπόν, κύριε μὲ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖά σου, ἀγυρτάκε;

Καὶ δὲν βγαίνει ἐξω αὐτὸς ὁ μετμημισμένος *ἠθικολόγος* τῆς *N. Ἐφημερίδος* νὰ δοῦμε λίγο τὸ ποῖόν του, πῶς συμφωνεῖ μὲ τὸν τίτλον τοῦ ἠθικολόγου. Ἀφοῦ ἐπιμένει νὰ μᾶς ὑβρίξῃ, διὰ τί κρύπτεται ὁ ἀνῆθικος βλάξ. Καὶ ὅτι εἶνε κατὰ βᾶθος κυρφαίος τῆς ἀνῆθικότητος, ἀποδειξὶν ἄλλην δὲν θέλομεν εἰμὴ τὴν δειλίαν του, ἧτις εἶνε αὐτὸ τὸ ἀνώουμόν του. Ὅτι εἶνε δὲ καὶ ὀλίγον βλάξ, φανερόν, ἀφοῦ νομίζῃ ὅτι τὸ φύλλον μας δὲν ἔχει ἀναγνώστας, ἢ ὅτι ἔχει τοιοῦτους ἀλλὰ δὲν τὸ διαβάζουσι ἢ ὅτι τὸ διαβάζουσι ἀλλὰ δὲν τὸ ἐνοοῦν, καὶ ἐπὶ τῇ μωρᾷ ταύτῃ πιστεῖ ἐπιμένει νὰ γράφῃ ὅτι ἡ ἐφημερίς μας γέμει ἀίσχρολογιών! Ἀφίνομεν πλέον πῶς συμβιβάζεται ἡ εἰσδοσις αὕτη τοῦ τιποτινοῦ δικολάβου, ὅστις ὡς ὄλοι οἱ συνάδελφοί του χαρακτηρίζονται διὰ τῆς πονηρᾶς μεταθέσεως τῶν ζητημάτων, εἰς τὰς στήλας τῆς *N. Ἐφημερίδος* ἧτις προχθὲς ἀκόμη ἐδόξεν ἵς τ' αὐτὰς μᾶς αὐτεπαινουμένη, ὅτι αὐτὴ μὲ θυσίας τῆς ἀποκρούει διατριβὰς ὑβριστικὰς καὶ θέλει νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν κοινωνίαν τὴν σεμνὴν συζήτησιν, τῶρα δὲ χωρὶς καμμίαν θυσίαν βεβαίως δέχεται συκοφαντικὰς ὑβρεῖς ἐναντίον συνάδελφου τῆς, τὸν ὅποιον ὀνομάζει καὶ *φίλον!* Εἶνε λοιπόν ὑποκρίτρια καὶ ὅταν μὲν τῆς συμφέρει κάμνει τὴν *ἰστίαν*, ὅταν δὲ πάλιν δὲν τῆς συμφέρει ἀπεκδυέται τὴν χρηστοθήϊαν; Εὐγὲ τῆς!

Φόνοι καὶ θάνατοι. Χθὲς περὶ ὧραν 6ην μ. μ. εἰς τὴν θέσιν Ἀλώνια τῆς περιφέρειας Μενιδίου ὁ Ἰωάννης Μήτρου Λαζάρου ἐρόνευσε δι' ὄπλου δικάνου τὴν Ἀναστ. Μήτρου Μαρίναν· ὁ φονεὺς ἀπέδρα.

Ἐν Πειραιεὶ χθὲς τὴν 7 μ. μ. ὧραν εὐρέθησαν δύο ἀτυχεῖς Κρήτες νεκροί, ἐργαζόμενοι εἰς τι φρεᾶρ κατὰ τὴν συνοικίαν Κομμουνδούρου. Κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν ἰα-

τρῶν ἐπέηλθεν ὁ θάνατος εἰς ἀσφυζίας, ἀναπνυχθέντος ἀνθρακικοῦ ὀξέος.

Χθὲς τὴν 4 μ. μ. κατὰ τὸ Ἑβραϊοπάζαρο ὁ ἐξ Ἀρεουπόλεως Σπ. Κοτσαμπόλης ἐπυροβόλησε διὰ πολυκρότου ἀνευ ἀποτελέσματος εὐτυχῶς ἐναντίον τοῦ ὀπωροπώλου Ἀνδρέου Μάλλιου· ὁ πυροβολήσας συνελήφθη πάραυτα ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ

Καὶ μία στατιστικὴ πληροφορία: Καθ' ὄλον τὸ 1882 ἐγένετο εἰσαγωγὴ ζύθου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 146,117 ὀκάδων. Οἶνοπνευμάτων δὲ (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ζύθου) 1, 801,133. Κατὰ δὲ τὸ 1881, συμπεριλαμβανομένου πάντοτε καὶ τοῦ ζύθου, 800,094, ἦτο ὀλιγώτερον καὶ τοῦ ἡμίσεως ποσοῦ.

Εἰσαγωγὴ οἴνων: τῷ 1881, ὄκ. 99,538· τῷ δὲ 1882, ὄκ. 42,948.

Ἐξαγωγὴ. Κατὰ τὸ 1881, ἐξήχθησαν ἑλληνικοὶ οἶνοι 6,495,998· κατὰ δὲ τὸ 1882, 7,361,346.

Οἶνοπνευμάτων δὲ ἐξαγωγὴ τοῦ μὲν 1881, 23,823· τοῦ δὲ 1882, 17,885.

Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ δὲν εἶνε κακοί.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μη Χάρεσαι»,

Σὰς εὐγνωμονῶ, ἐγὼ καὶ ἄλλοι οἰκογενειάρχαι φίλοι μου δι' ὅσα ἐγράψατε κατὰ τῆς προστριβῆς εἰς τὰ θεάτρα πορνῶν μὲ τὰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας μας. Ἐγὼ δὲν ἐπεμβαίνω εἰς τὰς σοφὰς συζητήσεις τῶν συναδελφῶν σας, αἵτινες ἱποτικῶς ἀνέλαβον τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πορνείας. Αὐτὰ τ' ἀφίνω εἰς τοὺς σοφοὺς ἠθικολόγους συνάδελφους σας. Τὸ ζήτημα εἶνε τὸ ἐξῆς: ἐπιθυμοῦμεν, καὶ ἢ ὄχι, ὅσοι ἔχομεν γυναῖκας καὶ θυγατέρας ὅταν πηγαίνωμεν εἰς τὸ θέατρον μὲ τὴν γυναῖκα καὶ μὲ τὴν θυγατέρα μας, νὰ ἔχωμεν πλησίον αὐτῶν μίαν γυναῖκα πόρνην γνωσθῆν, ἐρχομένην ἐκεῖ ἐπίτηδες διὰ νὰ ἐνοικιάσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβώτερον κατὰ τὴν νύκτα τὰς σάρκας τῆς; Θέλομεν καὶ ἢ ὄχι, νὰ βλέπωμεν ἕνα κύριον προσερχόμενον καὶ προσκαλοῦντα αὐτὴν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ἢ εἰς τὴν οἰκίαν του ἢ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς πρὸς ἐνοικίαν τῶν σαρκῶν τῆς; Ἐάν ἢ σύζυγος καὶ ἢ θυγάτηρ ἡμῶν δὲν γνωρίζωσι (καὶ βεβαίως δὲν γνωρίζουσιν) ἄς τὸ εὐχθῶμεν δι' ὄλης) τὸ ἐπάγγελμα τῆς γυναῖκός αὐτῆς, τότε δύναται νὰ γεννηθῇ συνομιλία μετὰξὺ των. Ἐπιθυμοῦν οἱ ἠθικολόγοι συνάδελφοί σας τὰ ἄγνα στόματα τῶν συζύγων καὶ θυγατέρων των ν' ἀναπνεύσωσι τὰ χνότα τοιοῦτου στόματος ἐτοιμοῦ νὰ ἐνοικιασθῇ πρὸς πάντα ἄνδρα διὰ πᾶσαν ἀρρητον ἐργασίαν;

Ἐάν τὰ ἐπιθυμῶσιν ὅλα αὐτὰ, εἶνε ἄλλος ὁ λόγος. Πρέπει νὰ συλληπθῇ κανεὶς ὄχι μόνον αὐτοὺς, ἀλλ' ἰδίως καὶ κατάκαρδα τὰς δυστυχισμένας γυναῖκας καὶ θυγατέρας των. Ἀλλ' ἀφοῦ πρέπει νὰ ἐπιτρέπηται κατὰ τοὺς ἠθικολόγους μας εἰς τὰς κυρίας πόρναις νὰ παρακάθηνται μὲ τὰς συζύγους καὶ θυγατέρας μας εἰς τὸ θέατρον, βέβαια τίποτε δὲν ἐμποδίζει νὰ παρακάθηνται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ τραπέζι, εἰς τὸ καφενεῖον καὶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ὁ πο-

λιτισμὸς τῶν ἠθικολόγων καὶ συναδελφῶν σας. Ἀλλ' ἀφοῦ παρακάθηνται, θὰ ἦναι βαρβαρότης νὰ μὴ ἀντιχαιρετῶνται, ὅταν ἔρχονται καὶ ἀναχωρῶσιν. Ὁ χαιρετισμὸς φέρει καὶ μικρὸν διάλογον. Ἀλλὰ διατὶ τάχα, ἀφοῦ συμπαρακαθήμεθα καὶ συνομιλοῦμεν, νὰ μὴ κάμνωμεν καὶ ὀλίγα βήματα μαζὺ φιλικῶς καὶ ὡς ἄνθρωποι πολιτισμένοι; ἀλλὰ δὲν θὰ ἦναι βαρβαρότης, ἀφοῦ συγκαθήμεθα, συγχαιρετούμεθα καὶ συμπεριπατοῦμεν, νὰ μὴ δεχθῶμεν, δηλ. ἡμεῖς αἱ γυναῖκες καὶ θυγατέρες μας, μικρὰν πρόσκλησιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κυρίας πόρνης, καὶ μάλιστα ἐάν ἦναι εὐρωπαϊα;

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἀπλοῦν ζήτημα κατ' ἐμὲ, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἀπαντήσῃ τις ἀνευ πολλῶν σοφῶν θεωριῶν τὰς ὁποίας δὲν δύναμαι ὁ ἀπλοῦς ἐγὼ νὰ ἐνοήσω. Ἐπιτρέψατέ μοι μίαν ἀκόμη παρατήρησιν. Ἐν Παρισίοις ἤμην εἰς τὸ *Vaudeville* (θεατρον, ὡς γνωρίζετε, πολὺ ἐλαφρὸν) μετὰ τῆς γυναῖκός μου πρὸ πέντε ἐτῶν. Ἐμπροσθεν ἦτο ἕνας κύριος μὲ τὴν γυναῖκά του. Αἴφνης ἐξέρχεται, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιστρέφει μὲ ἄνθρωπον τῆς ἀστυνομίας (ἧτις ἔχει ἰδιαίτερον τιμῆμα ἐπὶ τῶν τοιοῦτων, ὀνομαζόμενον *Agence des moeurs*), δεικνύει μίαν ἄλλην γυναῖκα καθήμενην, εὐπρεπέστατα· ὁ κλητὴρ τὴν πλησιάζει (ὄχι βέβαια μὲ τὴν τραμπουκικὴν βαρβαρότητα τῶν κλητῶν μας), καὶ τῇ λέγει δύο λέξεις· ἡ γυνὴ φαίνεται ἀγανακτούσα, ἀλλ' ὁ κλητὴρ τὴν ἐγγίζει ἐπὶ τοῦ βραχίονος καὶ ὀμιλεῖ ἐντονώτερα· τότε ἡ γυνὴ ἐξῆλθε σιωπηλῶς καὶ ταχέως, καταβιβάσασα τὸ βέλον τῆς. Ἡρώτησα τί τρέχει ἕνα γείτονά μου καὶ μοὶ ἀπάντησεν ὅτι ἡ γυνὴ ἦτο κοκάτα. Οὕτω φέρονται καὶ πολιτεύονται οἱ εὐρωπαῖοι.

Τὸ ζήτημα εἶνε α) θέλομεν νὰ συγχρωτίζωμεν αἱ γυναῖκες μας δημοσίᾳ μὲ πόρναις; β) φανταζόμεθα ὅτι εἴμεθα πλέον πολιτισμένοι ἀπὸ τοὺς εὐρωπαῖους;

Δέχθητε, κύριε Συντάκτα, κλπ.

Εἰς οἰκογενειάρχους

ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΟΙ ΛΗΣΤΑΙ

(ΕΙΣΙΚΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σμύρνη, 25 Αὐγούστου.

Σὰς ἐσικγράφησα προχθὲς δι' ὀλίγων γραμμῶν τὴν ἐρημίαν, ἧτις, ἐνεκα τῶν φοβερῶν ἐντυπώσεων τῆς ληστείας, ἀπλοῦται γύρωθεν τῆς Σμύρνης, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μόλις ἀπ' αὐτῆς βημάτων, δέκα ἴσως μόνον λεπτῶν, κατὰ τὴν γλυκίαν αὐτὴν μάλιστα ἐποχὴν τοῦ Αὐγούστου, τῶν σταφυλῶν, τῆς ἐξοχῆς καὶ τῆς βλαστήσεως. Τὰ μικρὰ καὶ ὀλόλευκα ἐξοχικὰ οἰκίσματα, αἵτινα ἄλλοτε ἀπ' αὐτῆς τῆς παροχθίας τοῦ Μέλπτος, ὑψούντο ἐν μέσῳ τῶν ὀλοπρασίνων ἀμπελώνων, μετὰ τοῦ ἐλισσομένου ἐπὶ τῶν τοίχων κισσοῦ των καὶ τῶν ἀνθιμένων ἐπὶ τῶν παραθύρων γαστρῶν ὅπου ἄλλοτε τὰ παιδία ελεύθερα ὡς τὰ ἐπὶ τῶν κλώνων πτηνὰ, καὶ ὀλόγηρα, ὡς ἡ περίξ των μειδιῶσα φύσις, ἐακόρπιζον τὴν γλυκύτητά των καὶ τὴν εὐθυμίαν των ὅπου ὁ γέρον πατὴρ ἤρχετο ἡρέμα τὸ ἔσπερας νὰ ἐπαναπαύσῃ τὰ κεκοπιακότα μέλη του καὶ νὰ ἐντροφήσῃ εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς ἐστίας του καὶ τὴν γαλήνην τῆς φύσεως, σήμερον διαγράφονται μακρόθεν, ἐν μέσῳ τῶν πυκνῶν φυλλωμάτων τῶν δένδρων, κλειστά, λημονημένα, πανέρημα. Ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ἀντήχει τὸ γλυκύτατον ἄσμα τῆς κλανομένης, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Σε-

λήνης, κορασίδης, και ήλούοντο, κάτωθεν τών δροσερών φυλλωμάτων τών δένδρων, καγγασμοί και ήμιλαιο και γέλωτες, σήμερον ακούεται γοερά, άπαισία επάνω τών κεράμων ή φωνή του κόρακας, ή τή ριγώδες ούρλιασμα του πλανωμένου εκεί που θωός.

Έκείνοι οί μακροί έξοχικοί περίπατοι, τούς όποιους άλλοτε από τής χαρραυγής, μόλις άκόμη ό ήλιος έχρύσωνε τās κορυφές τών βουνών, διενήργουν, κατά πυκνούς ήμίλους, οί μαθηταί, οί υπάλληλοι, οί οίκογενειάρχαι· έκείνα τά άφελή, άρχαϊκά και πατριαρχικά γεύματα, τά όποια παρετίθεντο άλλοτε επάνω τής χλόης, παρά τή ροχθουν ρεύμα του Μέλητος, ή επί τής δενδρώδους κορυφής του Προφήτου 'Ηλία· έκείνη ή χαρά, ή φαιδρότης, τά άσματα, τή χορτοκύλισμα έλημονήθησαν σχεδόν και διεγράψαν, ως τόσαι άλλοτε ποιητικά μας συνήθειαι, τās όποιās όσημέραι σαρώνει ό πολιτισμός και ή κουφότης μας... Πέραν τών διαγεγραμμένων άκρων τής προκυκίας μας και τών πλησιεστάτων αυτή παροχθίων. Πέραν τών περι τήν Γέφυραν κήπων μας, και τών μικρών έξοχικών κέντρων, άτινα διασχίζει ό σιδηρόδρομος και ένθα συνεπώς ή ασφάλεια είνε κατά τι έδρασιότερα, δέν τολμά νά πλανηθή ούτε βήμα ό πους του διαβάτου, διότι όπισθεν του πυκνού έκείνου φυλλώματος τόν άπειλει ό δξύ: άκινάκης του Ζεϊβέκου, και είνε κλέπτου μορφή τή ήλιοκαές έκείνο πρόσωπον τή όποιον σιγά επί του βράχου...

Και όλη αυτή ή έρήμωσις, ή τυραννία, ό φόνος, διότι μία όλόκληρος Διοίκησις άφίνει έλευθέρην μία δεκάδα ανθρώπων χωρίς νά δύναται νά τήν έξαλείψη, νά τήν έξοντώση.

* *

Όσοι συνέπεσε ποτε νά διαβιώσητε εις πόλιν τινά άνατολικήν και νά μελετήσητε αυτό τή άλλόκοτον και ιδιόρρυθμον άν, τή όποιον καλείται όθωμανός, θά συνεγνωρίσατε βεβαίως και τούς δημοσίους του φυλακας, οίον: τή άνθος, τή έγχύλιον, τή τουρκικής νοηλείας και νοηρότης, τή όποιον καλείται Ζαπτιές· λέγουσι πολλά περι τής άδεξιότητος του 'Ιταλου, τής βλακειας του Ρώσου, τής άγριότητος του 'Ελληνοσ και τής ψυχραιμίας του 'Αγγλου χωροφύλακος, άλλα τήν άδράνειαν, τήν βαρβαρότητα και τήν νοηλείαν του Τούρκου Ζαπτιέ άμφιβάλλω άν θ' άπαντήσητε έν όλοις όμου. 'Αλλόκοτος τύπος ανθρώπου!

Έάν περιπαλή, περιπολεί σχεδόν μηχανικώς, άποκοιμώμενος ως οί τακτικοί έκείνοι τάχυδρομοί, οίτινες νυσταλέοι, κατάκοποι, άποκοιμούνται επί του έπιπέδου του ήπου τον άν παρευρεθή έκ συμπτώσεως επί τόπου κλοπής, ζυλοκοπήματος, θ' άφήση τόν έπιτήθειον λωποδύτην συλλαμβάνων τόν κλεπτόμενον, και θά όδηγήτη εις τās φυλακας τόν δαρέντα, λησμονών τόν διαφεύγοντα δράστην. Φθάνει τελευταίος ίσως πάντοτε επί του τόπου τής ταραχής ή τής έριδος και σπένδει επί του τόπου τής πυρκαϊάς μετά φωνών, άλαλαγμών και θορύβου δια νά έπιφέρη τήν σύγχυσιν, ν' άπειλήση, νά σπρώξη, νά έπιβλήθη, και επί τέλους ν' άποδιώξη τόν δυστυχή οικοκυραϊον, του όποιου τά έπιπλα, τά τέκνα ίσως κλείονται, δια ν' άφήση, έκ παραγνωρίσεως, τόν έπιτήθειον κλέπτην νά σαρώση, ως κύριος, ότι ευρή προχειρότερον!

'Αλλ' όπου κυρίως έκτυλίσσεται και έκδηλούται έναργέστερον ό χαρακτήρ του, όπου δύναται τις νά ειπή ότι άνευρίσκον αυτόν έν τώ στοιχείω του, έν τή άτμοσφαιρα του είνε εις τήν καταθώλιν ληστών. 'Η μάλλον έπιπονος, μάλλον δυσάρεστος και κινδυνώδης έργασία, καθίσταται εις αυτόν πηγή ευθυμίας, ευκαιρία άπολαύσεως:—Μίαν πρωϊαν θά έγερεθή βεβαρυμένος, νυσταλέος, άδιάθετος—είνε τή σύ-

στημα του αυτό—δια νά ήπτεύση επί του κατίσχυου ήπου του, και έν συνοδεία δεκάδος τινος συναδέλφου, θά έγκαταλείψη τήν ήσυχον στρατιωτικήν έστίαν του. Παραμερίσατε. 'Εξέρχεται εις άγραν ανθρώπων. Πρόκειται νά διελθη πεδιάδας και φάραγγας, νά υπερβή άκρωρείας, νά διασχίση ρυάκια και ν' άνέλθη βουνά. Πρόκειται ν' άντιμετωπίση πολέμιον ίσχυρόν, και ώπλοισμένον ως αυτός, και ίσως άκόμη νά ιδη τήν χειρά του άποκοπτομένην ύπ' όξέως άκινάκου, άν όχι τήν καρδίαν τρυπημένην ύπ' άγρίας βολής. Και όμως ιδέτέ τον! Είνε φαιδρότερος παρ' ότι θά ήτο άν διήγε νύκτα ραμαζανίου, ασφαλέςτερος παρ' όσον θά εύρίσκεται και εις αυτήν άκόμη τήν στέγην του στρατώνος του.—'Αλλά και μη δέν πρόκειται περι τούτου; 'Η συνοδεία δρομαία, όρμητική, ως άθηναίοι χωροφύλακες κατά τās βασιλικάς υποδοχάς, έξέρχεται τής πόλεως, διασχίζουσα τήν κεντρικώτεραν τών όδών, με τά συνήθη του δρόμου εφόδια, τά άπαστράπτοντα εις τās άκτινας του ήλιου όπλα, και τās μικράς έρυθρωπας φούντας του φεσίου κυματιζούσας εις τόν άνερα. Είς άπόστατιν μίαν ώρας από τών τελευταίων οικημάτων τής πόλεως, σκιερός πλάτανος άπαντάται έν τώ μέσω άνοικτής και εύρείας πεδιάδος, με τή πυκνόν του φύλλωμα και τήν δροσεράν σκιάν τήν όποιαν έν ειδει στεράνης σκορπίζει τριγύρω του. 'Ηδη ό ήλιος άνήλθε πρό πολλού επί του στερεώματος. Αί άκτινές του είνε καυστικά, άνυπόφοροι. 'Εξ άλλου κοπιάζει τις τόςω πολύ, καθήμενος μίαν ώραν επί του έπιπέδου του! Τά φύλλα—πυκνόν άλεξήλιον—τόν προφυλάττει από τού πρώτου ένώ άφ' έτέρου ή χλόη—μαλακή στρωμνή—άποδιώκει τās βασιάνους τού δευτέρου. Βεβαίως τοιαύτη ευκαιρία δέν άφίνεται άπαρητήρητος. Αί άποσκευαί καταθιζάζονται, οί ήπει δένονται εις ξηρόν τινά κλάδον του δένδρου, και οί ήπει εις άπλουούνται υπό τήν σκιάν, ευλογοφύτες τόν πλάτανον, όστις τοίς παρέχει τοιαύτην φιλοξενίαν. 'Εν τούτω ή μεσημβρία τούς καταλαμβάνει. Είνε ή στιγμή του νιζάμ τής προσευχής. Θ' άποσυρθή ό καθείς έκεί που εις μίαν γωνίαν, άν έβάλη τά χονδρά του υποδήματα, θά κλινή τά γόνατα επί τής γής, και άλλοτε μέν έγειρόμενος, άλλοτε γονυκλίων, άλλοτε δέ πίπτων πρηγής θά ψελίση έντός τών χειλέων του, χωρίς ούδέν νά δύναται ν' άποσπάση τήν προσοχήν του ή τή βλέμμά του, τήν σιγαλήν του προσευχών. Μετ' άλλων έπέρχεται ή ώρα του φαγητού. Πρέπει νά παρατεθή τή γε μα, νά παρασκευασθή ό κηφός, ν' άναρθή τή τζιμπούκιον ή ό κηφός, και νά έπέλθη ό ύπνος. Όταν δέ όλα πλέον αυτά τελειώσουν, όταν τή σωμα είνε ήδη ακούραστον, ή ψυχή καθαρά, ό στόμαχος πλήρης και τά βλέφαρα δέν κλίνουσι βεβαρυμένα άνά πāsαν στιγμήν, έτοιμάζονται πάλιν αί άποσκευαί και επαναλαμβάνεται ό δρόμος...

Εις τās ύπωρείας χαμηλού τινος βουνού ή τήν γωνίαν κατωφερούς φάραγγος ύψουται μεμονωμένον και έρημον χωρίον με τούς μικρούς άμπελώνάς του, και τās άριθμουμένας του καλύβας. Εις μίαν τούτων θά εισέλθουν άπειλητικοί, δρομαίοι, άρειμάνιοι, ως διδάσκαλος βραδύνας εις τήν παράδοσίν του, και θά έρωτήσωσιν άποτόμως, ποϋ ύποκρύπτονται οί λησταί. Πρόκειται άπλούστατα τούς άφελείς έκείνους χωρικούς νά τούς έκφοβήσωσι, νά τούς έκμεταλλευθώσι. Θά τούς άνακρίνωσι, θά τούς έξετάσωσι, θά τούς άποκαλέσωσι λησταποδόχους ίσως και ενόχους, και επί τέλους θά καταλήξωσι εις τήν νά συγχροώσουν τή έκμαστίχησιν ποτήριον των μετ' έκείνων και νά παρακαθήσωσιν όμου γύρωθεν του άχνίζοντος όρνιθίου ζωμού...

Τοιαύτη περίπου ή κωμωδία ήτις άναβιβάζεται κατά

τήν πρώτην έκείνην ήμέραν. Και τώρα υποθέσετε τήν αυτήν κωμωδίαν με τά αυτά πρόσωπα παιζομένην επ' άρκετόν καιρόν, με μικράς μόνον άλλαγας τής τοποθεσίας, πρός ποικιλίαν, και θέλετε έχει πλήρη εικόνα τής έν 'Ανατολή καταδιώξεως τών ληστών...

'Εν τούτοις ίσως εις όλίγην μόλις άπ' αυτών άπόστασιν, επάνω χαριέντος λόφου, άφ' ου, ως από σκοπιάς, τή όμμα βυθίζεται έλευθερον επί τής κατωθεν άπλουμένης χλοανθοϋς πεδιάδος, διακρίνον και τήν έλαχίστην σκιάν και τά έλάχιστα άντικείμενα, καθήνται άμέριμνοι, άσφοι με τούς έστριμμένους των μύστακας και τήν άπαισίαν μορφήν των, οί Ζεϊβέκοι.

Φέσιον ύψηλόν, ως νησιώτου, επικαθήμενον επί κεφαλής γυμνής, έξυρισμένης και συνηρμοσμένου επί του μετώπου δι' έρυθράς ή πρασίνης ζώνης· μορφή ήλιοκαής κάποτε μαύρη, με βλέμμα όξύ, όπως όφως και χειλη πλατέα—τής άπληστίας,—αύλακουμένη συνήθως υπό ήμυδρών ρυτίδων τās όποιās έπιθέτει ή σκληραγωγία και ό καιρός· μικρός· επενδύτης, ειδος ζηπουρίου, φθάνων σχεδόν μέχρι του όμφαλου και άποκαλύπτων στήθη γυμνά, άφ' ών προκύπτουσι, ως επί σκληρού άγρού αί άκινάχαι, τριχες πυκναί, μελαναί, περιστρεφόμεναι εις μικρούς και συμπεπληγμένους βοστρύχους· έπειτα πλατεία έρυθρά ζώνη περικαλύπτουσα, έν ειδει σπαργάνου, σφιγκτά μεχρις άσφυζίας τήν μέσην και περιουμένην κάτωθεν τών γλουτών άφ' όπου κατέρχεται κυανή και κοντή άναξυρίς άφίνουσα άποκεκλυμμένας κνήμας ήλιοκαείς και μυώδεις και πόδας στιβαρούς, τεθαμμένους έντός πλατειών και χαμηλών έμβάδων. — Ίδου έν σκιαγραφία ή εικόνα τής άγρίας, αιμοδιψούς και βρβάρου αυτής ύπάρξεως, ή όποια καλείται Ζεϊβέκος. Μία δερματίνη ζώνη προσκεκολλημένη επί τής μέσης άφ' ής προβάλλουσιν άργυρά μαχαίρια, και χαντζάριον, και άκινάκης, και πιστόλια συμπεπλεγμένα σταυροειδώς με τήν έπιμέλειαν έκείνην μετ' ής έπιθέτει επί του τοίχου του τά ήμαχμένα του όπλα ό γυραιός άγωνιστής, έν δίκανον όπλον, συνήθως Μαρτίνη, έξ έκείνων τά όποια τόσον άπειδώς έσκόρπισαν άνά τήν 'Ανατολήν οί Κιρκάσιοι, και έν καινούργε; πολύκροτον, χρησιμεύουσαν όπως συμπληρώση τήν πολεμικήν αυτήν και άγριαν εικόνα.

Με τοιούτον έντελή όπλισμόν πλανάται έλευθερος, ό Ζεϊβέκος επί τών ύψηλών τής 'Ανατολής όρέων, τώρα μέν άναπαυόμενος υπό τήν σκηνήν εύπειθούς τινος σκηνίτου ή τήν πτωχικήν καλύβην του βοσκου, άλλοτε δέ επάνω τών σκληρών πετρών του βουνού υπό τήν μεγάλην σκέπην του γαλανού ουρανού, και τās ώχράς άκτινας τής κανδύλας του σελήνης. Δέν παραμένει ούδέποτε επί του ίδιου μέρους επί πολύ. 'Εάν σήμερον κρύπτεται έντός πυκνής και δειδρωδούς κοιλάδος, αύριον θ' άνέλθη επί του ύψηλοτέρου γείτονος όρους ή θά πεζοπορήση επί ώρας δια νά καταβήσθ εις μετακρυμμένην τινά γωνίαν, τήν όποιαν προώρισεν ως νυκτερινόν του σταθμόν. Νομίζει τις ότι αυτό τή έδαφος, οίονει γνωρίζον τή κακόν φορτίον του, τόν άποδιώκει, τόν άποθνή.

Τίποτε δέν διακρίνει τόν άρχηγόν από τών λοιπών όπαδων του. 'Η αυτή κοντή και άνεσυρμένη μέχρι γόνατος άναξυρίς, τή αυτή πλατύ φέσιον με τήν μακράν επί τής ράχως φούνταν του, ή αυτή ξηροκαμένη μορφή. Τό πολύ τά επί τής ζώνης όπλα νά ήναι κατά τι τιμαλφέστερα, και τά επί του στήθους άργυρά κοσμήματα πλείυτερόν τι πυκνό τερα. 'Αλλ' ό τοιούτος ούτε άγρυπνεϊ, ως οί λοιποί τών

όπαδων του, ούτε περιπολεί όσάκις υποτίθεται φόβος έπιθέσεως. Δίδει τή σύνθημα τής άναχωρήσεως, συμβουλεύεται κάποτε τούς ύπ' αυτόν ληστάρχους, όσάκις ύπάρχωσι τιοιούτοι, και συμφωνεί μετά τών άίχμαλώτων περι τών λύτρων. Κάποτε προσλαμβάνει έν τή συμμορία του χριστιανούς, οίτινες συνήθως διακρίνονται δια τή πολύ θηριωδέστερον και άγριώτερον του ύφους. Συμβαίνει και έδώ άνάλογόν τι έκείνου όπερ παρατηρείται κατά τήν άλλαγήν του θρησκείματος: ό νεοφώτιστος είναι πάντοτε φανατικώτερος του έκ γενετής όμοιόηκου του.

* *

'Εν τούτοις μίαν ήμέραν διαδίδεται άνά τήν πόλιν ότι από τών ύψηλών του όρέων, ένθα φοβερός και άπρόσιτος πλανάται μετά τής συνοδείας του ό ληστάρχους, άπίστευτε δι' ένός τών θηρακλεωτέρων όπαδων του μήνυμα—χαπέρ—εις τόν διοικητήν. δι' ου άνευ πολλών παρακλήσεων—άφου παρακαλείται, άνευ μετριοφροσύνης, άνευ ταπεινώσεως, προκειται νά ζητηθή συγγνώμη, και νά κατατεθώσι τά όπλα—Teoлим.—Πρόκειται αυτοί οί όκτώ ή δέκα άθλητικοί Ζεϊβέκοι, με τόν τραχύν χαρακτήρα των, τήν πεπωρωμένην ψυχήν των και τήν κακούργον φυσιογνωμίαν των, οί όποιοι χθές άκόμη έδόν και έκατον τή κτήμα του γαιοκτίμονος, έδερν και έβασάνίζον τόν χωρικών, και συνελάμβανον τόν δυστυχή διαβάτην, τόν άπέλυον πληρώνοντα ή τόν κατέσφαζον εκεί, ως άρνίον, βραδύοντα· οί άνθρωποι τόν κατέσφαζον, ως άρνίον, καταστροφής, τής δρώσεως, πρόκειται δια μίας αίτήσεως συγγνώμης, ένός γοατισματος, και μίας νοηθείας έν όνόματι τής Α. Μ. του Παδισάχ, νά διαβώσι έν τή αυτή κοινωνία, τή αυτή ίσως στέγη, μετά διαβώσι έν τή αυτή κοινωνία, τή αυτή ίσως στέγη, μετά του πτωχού έκείνου και φιλησούου ύπαλλήλου ή έργάτου, όστις προσπαθεί δια τής τιμής, του ιδρώτός του νά δώση τόν άρτον εις τά όλόπρωχα τέκνα του. Και όμως ούτω συμβαίνει. Τό μήνυμα γίνετα γηθοσύνης δεκτόν. 'Απόσπασμα χωροφυλακής άποστέλλεται όπως έν πομπή τούς συνοδεύση μέχρι τής πόλεως. Πρέπει νά φανή ότι μία συμμορία καταθέτει τά όπλα. 'Ολίγοι φίλοι και πολλοί περιέργοι συνωθούνται κατά τήν ώραν τής άφίξεως επί του σταθμού, περιμένοντες έν άνυπομονησία τήν έλευσιν τών προσδοκωμένων νυμφίων, και χαιρετώντες αυτους άδελφικώτατα κατά τήν παρέλασίν των. Στίφος παιδιών ήμιγύμων άκεπών, συναχθέν έξ όλων τών ακαθάρτων χανίων ή τών βρωμερωτέρων όθωμανικών δρομίσκων, με τή μικρόν σακιδιόν των επ' ώμων, ένθα από βήματος εις βήμα καταθέτουσι τά διασκορπισμένα επί του δρόμου άπορρίματα τών σιγάρων, και με τή έκ ζύλου φυλακτόν των κυματίζον έξωθεν του στήθους, σπένδουσιν όπισθεν φωνάζοντα έξωθεν του στήθους, σπένδουσιν ως όνοι παρακολουθούντες τούς θούντα και άσθμαίνοντα ως όνοι παρακολουθούντες τούς άγωγεϊς των. 'Η συνοδεία καταφθάνει τέλος εις τή διοικητήριον. 'Εκει άλλαι έτοιμασίαι, άλλη κίνησις. 'Εν μέσω δέ όλης αυτής τής πομπής, του θορύβου, τής κοτώσεως καταθέτου έκείνοι, υποκλίνοντες, τά όπλα, και μετ' αυτών τέλος και έγώ τήν... γραφίδα.

Λεβλεπιτζής

ΚΗΦΗΝΕΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΑΙ

'Εν 'Ελλάδι μεταξύ τώσων άλλων διαίρέσεων και ύποδιαίρέσεων έχομεν δυστυχώς και ταύτην: τήν διαίρεσιν εις έργά-

τας και εις κηφῆνας· οἱ πρῶτοι παράγουσιν· οἱ δεύτεροι πολεμοῦσι τοὺς πρῶτους· ἕως οὗτο ἢ νὰ τοὺς ἐξοντώσουν ἢ νὰ τοὺς ἰσοπεδώσουν εἰς τὸ σημεῖον τῶν· καὶ τότε οἱ πρὶν διώκται γίνονται οἱ προσφιλέστεροι ἀδελφοὶ τῶν. Περὶ τοῦ κυρίου Γενναδίου, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Γεωργίας καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Δενδροκομείου πάντες γνωρίζομεν ὅτι ἀφοῦ ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀμερικῆς, ὅπου ἐσπούδασε τὴν Γεωργίαν δὲν ἔπαυσεν ἐργαζόμενος εἴτε ἐν ἰδιωτικαῖς ἐπιστάσεσιν εἴτε ἐν δημοσίαις θέσεσιν. Περὶ τοῦ κ. Ἀποστολοπούλου πάντες γνωρίζομεν ὅτι ἐχρημάτισε Διευθυντὴς τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς ἐν Τύρινθι, προαγαγὼν αὐτὴν μέχρι... διαλύσεως. Τὸ τοιοῦτο ὁ κ. Ἀποστολόπουλος δὲν τὸ ἀρνείται. Μετὰ τινος μάλιστα αὐταρεσκείας ἀναγράφει ἐνῶ σχετλιάζει εἰς τὴν *Παλιγγεσεῖαν* ἀποσπάσματα ὑπουργῶν ζητούντων τὴν κατάργησιν τῆς Σχολῆς ἐκ τῆς παντελοῦς ἀνικανότητος τοῦ διευθύνοντος, — ὅστις ἦτο ὁ ἴδιος — καὶ τῶν παντοειδῶν καταχρήσεων ὅσαι συνέβησαν αὐτοῦ διευθύνοντος· ἀλλὰ τὸ οὐσιῶδες δι' αὐτὸν δὲν εἶνε τὸ πῶς συνετέλεσεν οὗτος εἰς τὴν κατάργησιν σχολῆς ἥτις ὑπὸ ἄλλην διεύθυνσιν θ' ἀπέβαινεν εὐεργετικατῆ εἰς τὸν τόπον· αὐτὸ εἶνε δευτερεύον διὰ τὸν κύριον Ἀποστολόπουλον ζήτημα· τὸ μὴ δευτερεύον καὶ τὸ οὐσιῶδες εἶνε πῶς νὰ πολεμηθῇ ὁ κ. Γεννάδιος, ὅστις χωρὶς νὰ διορισθῇ διευθυντὴς καμμιάς Σχολῆς ἐπραξεν ἐντὸς μίας τετραετίας, ὅτι δὲν θὰ ἐπραττον ἑκατὸν Ἀποστολόπουλοι ἐντὸς ἑκατονταετίας. Τίς παρ' αὐτὸν ἐρρηξε φωνὴν περὶ φυλλοξήρας καὶ διωργανώθησαν ὅλα τὰ ἐναντίον αὐτῆς ἀστυνομικὰ μέτρα; Καὶ τὸ ὅτι δὲν τὴν ἐχομεν ἀκόμη ἐν Ἑλλάδι, εἰς αὐτὸν καὶ τὰς φωνὰς τοῦ τὸ ὀφείλομεν. Τίς παρ' αὐτὸν προέλαθε τὰ νοσήματα τῶν ἐσπεροειδῶν; Τίς παρ' αὐτὸν προσεκαλείτο ὅπου νόσος καὶ ἐπιδημία φυτική ἐφαίνετο δὲ ἀποτελεσματικὸς καὶ εὐεργετικὸς ἐν ταῖς ἀποστολαῖς του; Τίς παρ' αὐτὸν ἐπεδοκίμησε τὴν εἰσαγωγὴν τῶν εὐκαλύπτων ἐν Ἑλλάδι, τοῦ ἀντιπυρετικού καὶ ἀρωματικού τούτου δένδρου; Ἡ ἐργασία του καὶ πρὶν διορισθῇ ἐπιθεωρητῆς τῆς γεωργίας καὶ ἀφοῦ διορισθῇ, ὑπῆρξεν ἀένναος, ἀδιάκοπος, ἀποτελεσματικὴ συνεδύασε πάντοτε τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν πρακτικὴν. Ἠδύνατο νὰ πράξῃ καὶ περισσώτερα, εἴαν περισσώτερα τοῦ ἐδίδοντο μέσα, εἴαν εἶχεν εὐρύτερον κύκλον ἐνεργείας, καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν, διὰ τί νὰ μὴ τὸ ποῦμε· εἴαν εἶχομεν ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ ἦτο ὑπουργὸς αὐτός; Διότι τοῦτο τὸ διακρίνον τὸν κ. Γεννάδιον, ἂν καὶ σχεδὸν ὀλιγίστους ἔχη συναδέλφους ἐν τῇ ἐπιστήμῃ του, δὲν κατεχράσθη τὸ οἶονεῖ τοῦτο μονοπώλειον, ἀλλ' εἰργάσθη ὡς νὰ εἶχεν ἑκατὸν ἀνταγωνιστάς, πλὴν τοῦ κ. Ἀποστολοπούλου.

Καὶ ἐνῶ ἀμυδρῶς πῶς παραπονεῖται ὁ κ. Ἀποστολόπουλος κατὰ τῶν συκοφαντῶν αὐτοῦ, συκοφαντεῖ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ρίπτων εἰς τὸ μέσον τὴν χυδαίαν ἕβριν ὅτι ὁ Γεννάδιος εἶνε χωρὶς δίπλωμα! Αὐτὸς ὁ λαθὼν μσταξὺ τῶν συμμαθητῶν του ἐν Ἀμερικῇ δεύτερον βαθμὸν εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεών του καὶ διανύσας τετραετίαν ὀλόκληρον ἐν τῇ Γεωργικῇ Ἀκαδημίᾳ· ὁ ἐν τῷ κύκλῳ του ποιήσας ἀνακαλύψει τινὰς· ὁ κατὰ συνέχειαν ποιούμενος σπουδαιοτάτας ἀνακοινώσεις ἐν τῇ Γεωργικῇ Ἐταιρίᾳ τῶν Παρισίων εἶνε χωρὶς δίπλωμα! Αὐτὸ ἐφαντάσθη ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του ὁ κ. Ἀποστολόπουλος: ν' ἀναγκάσῃ τὴν κ. Γεννάδιον νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν δημοσιότητα ἔχων ἀναπεπταμένας τὰς περγαμινὰς του καὶ φωνάζων: ἰδὲ, ἔχω δίπλωμα!

Ἀφοῦ ὅμως ἔχει τόσον πόθον νὰ ἴδῃ τὰ κείμενα, ἂς μεταβῇ παρὰ τῷ κ. Γενναδίῳ νὰ χορτάσῃ τὴν διψαν αὐτὴν,

ἴσως καὶ ἀποφασίσῃ νὰ καταγίῃ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τι χρῆσιμώτερον ἐξοφλῶν μαλιστα ἀμαρτίας. Ὁ κ. Γεννάδιος δὲν πιστεύομεν νὰ τοῦ ἀρνηθῇ τὴν χάριν αὐτὴν.

ΚΡΩΠΙΑ

Ὁ δήμαρχος Ἀλέξιος κατώρθωσε ὥστε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου τοῦ ἐψήφισε καὶ ἐπεκύρωσε τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐτῶν 1881 καὶ 1882 χωρὶς νὰ συνεδριάσῃ παντάπασι, ὡς ἐξῆς. Ὁ κ. Δήμαρχος μετέβη ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν τῶν συμβούλων λέγων νὰ υπογράψουν εἰς τὰς προβαλλομένας πράξεις τοῦ συμβουλίου, καθ' ὅσον μόνον ὁ πρὸς δὲν προσήρχετο ἀπουσίαζε τῆς συνεδριάσεως, οὕτω δὲ κατώρθωσε νὰ ἀποσπᾷ τὰς υπογραφὰς δῆθεν πλειονοψηφίας ἐγγραμμάτων καὶ μὴ συμβούλων, ἀρνούμενου μόνον τοῦ προέδρου καὶ τινῶν ἄλλων, καθ' ὅσον συνεδρίατις δὲν ἐγένετο. Λυπηρὸν ὅτι ἐνεκα τῆς ἀμελείας τοῦ ἰδίου δημάρχου ζημιοῦνται οἱ δημότιοι Κρωπίας ἀρκετὰ χρηματικὰ ποσὰ ἐκ τῆς δῆθεν μὴ δηλώσεως τῶν κτηνῶν τῶν. Οἱ κτηνοτρόφοι ἐζήτησαν δηλωτικὰ ἵνα ἐμπροθέσμως δηλώσωσι τὰ ζῶα τῶν, ἀλλ' ὁ δήμαρχος μὴ προνοήσας νὰ προμηθευθῇ δηλωτικὰ ἐγκαίρως ἐνήργησε τὰς δηλώσεις ἐκπροθέσμως. Ἦδη τιμωροῦνται οἱ κτηνοτρόφοι διὰ τὸ ἐκπροθέσμιον ἐνῶ ἐπρεπεῖν ὁ δήμαρχος νὰ τιμωρηθῇ. Τὸ ζήτημα ἐφθάσεν εἰς τὴν ἐφορείαν ὅπως αὕτη ἐξομαλύνῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ δώσῃ δίκαιον εἰς τοὺς χωρικοὺς, οἵτινες προθύμως μὲν προσέβησαν συμμορφούμενοι τῷ νόμῳ ἀλλ' οἵτινες ἐνεκα τῆς ἑλλείψεως τῶν δηλωτικῶν ἐκπύρηνθησαν ἐκπροθέσμοι ὡς πρὸς τὰς δηλώσεις τῶν ζῶων τῶν. Ὁ κ. ἐφοροὶ ἀννέχθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ ὑπουργοῦντος ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ δαιμονίου Καλλιγᾶ, ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν περὶ παραδοχῆς τῶν ἐκπροθέσμων δηλώσεων εἰς βᾶρος τῶν κτηνοτρόφων καὶ οὐχὶ τῆς χαλαρωμένης ὑπηρεσίας καὶ ἰδίως τοῦ δημάρχου.

Ἄγροτης.

ΟΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Υ Π Ο

Ξ. ΖΑΜΠΕΛΙΟΥ

Θὰ διανεμῶνται καὶ θὰ διδῶνται εἰς πώλωσιν τακτικὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Κυριακὴν.

ΠΥΡΓΟΣ

Ὁ ἐν Πύργῳ γνωστὸς ἐμποροράπτης κ. Ἰωάννης Σηλησιόπουλος ἐπανελθὼν πρὸ μικροῦ ἐξ Εὐρώπης ἐκομίσατο διάφορα καὶ ποικίλα εἶδη ὑφασμάτων καὶ ἰδίως Παρισίων τοῦ τελευταίου συρμού. Ἐπίσης γυναικεῖα ἐπανωφόρια, καπέλλα, λαϊμοδέτας καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι κομψόν, νόστιμον, καὶ καταλλήλον πρὸς στολισμὸν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκος.

Οἱ ἐν ταῖς παρακειμέναις ἐπαρχίαις ἐμποροὶ δύνανται νὰ προμηθευθῶσι παρ' αὐτοῦ τ' ἀνωτέρω εἶδη εἰς τιμὰς συμφορούσας χονδρικῶς, καθ' ὅσον ἐφερὲν ἀφθονίαν ὑλικῶν ὅχι μόνον νὰ ἐνδύσῃ τοὺς Ἠλιούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀκόμη.

Τρέξατε διὰ νὰ γνωρίσητε τὴν φιλοκαλίαν τοῦ λαμπροῦ ράπτου Σηλησιόπουλου.